

Pad op pad

In het verleden soms wel zo'n 400 kilometer rijden om in een Drentse zoetwaterplas op zoek te gaan naar de pad. Maar deze keer veel dichterbij huis. Een paddenplas in de buurt van Rotterdam. Een iniminie poeltje, zo groot als een gemiddelde huiskamer. Alleen die zondag geen geen pad te zien.

TEKST EN FOTO'S **MARION HAARSSMA**
ONDERWATERFILM.NL

Dat weekeinde op de televisie gehoord dat de paddentrek begonnen was. Dus het volgende weekeinde nog maar een keertje geprobeerd. En ja, de plas helemaal vol met paddenpaartjes en eieren. Zo vanaf de kant te zien. Helaas, die dag niemand om het pak dicht te ritsen. Zelfs geen 'passant' met een hond. Dan maar er voorzichtig inlopen. En vooral niet vallen. Een volgelopen pak is niet de bedoeling van een droogpak.

In de plas de paartjes, die eieren aan het afzetten zijn. De geleachtige eiersnoeren al helemaal door elkaar gewoven. Het vrouwtje moet naar boven om adem te halen. Ook een

opvallende streng met witte eieren. Ongevoon ook. Paddeneieren zijn zwart. In een streng zitten er altijd 2 eitjes naast elkaar. Het paddenvrouwtje heeft immers 2 eileiders.

GOUDBRUIINE OGEN Wat is er nu met die beesten? Waarom steeds weer die padden? Ze zijn om te beginnen prachtig: ze hebben goudbruine ogen. Ze zijn klein en slim en onopvallend. Helemaal niet zeldzaam. Toch is er bijna niemand die ze ziet. Ieder jaar doen ze hun paddentrek naar het water om voort te planten. Daarna laten ze de eieren in de steek om terug aan land te gaan om te eten. Ze hebben de hele winter geslapen, dus moeten ze wel enorme honger hebben.

De vrouwtjes lijken dik, omdat ze vol zitten met eieren. De mannetjes zijn klein en mager. Er zijn er meestal te veel. Ze hangen rond in het plasje op zoek naar een vrouwtje. In het iniminie plasje ook nog een poelslak met een lang gedraaid slakkenhuis.

WATER IN MOUW Het fotograferen uit de losse hand gaat heel slecht. Het is moeilijk om scherp te stellen. En zodra er een takje of een blaadje voor zit, gaat het mis. Als er nog eens goed naar de resultaten op de display wordt gekeken, gaat het mis. Te diep het water in en

een scheut water in de rechtermouw. Meteen genezen van de padden en op zoek naar een veilige plek om het water uit te gaan. De zandbodem van het poeltje is ongelijk, dus voetje voor voetje de weg zoeken. De zware camera helpt daarbij ook al niet om het evenwicht te bewaren.

In het ondiepe nog een paar mannetjes gevonden. Maar stil zitten voor de camera, ho maar. Door al dat bewegen weer veel zweefvuil. Geprobeerd het onderwaterhuis stil te houden en met de linkerhand een padje voor de lens te leggen. Hij pakt onmiddellijk de middelvinger en omklemt die enthousiast. Een gek gezicht, maar toch – zo koud en nat als het was - maar een foto van gemaakt.

ALLEMAAL WEG Een week later nog een keer in de herhaling. Nu wel met een ritsenbuddy. En ook tegen de kou cap, wanten en masker mee. Maar bij de plas enorme rust en stilte. Alle padden weg... Expeditie mislukt, volgend jaar beter? Misschien een week, tien dagen zijn ze er geweest. Nog wel even rondgelopen in de plas en de eieren bestudeerd. In een week waren ze al van een ronde vorm veranderd in een ovaal, iets wat al ging lijken op een staartje. Al op weg om paddenlarven te worden en daarna kikkervisjes.

